

vise, at der tilkommer de til en vis given Tid i Communen værende Hartkornseiere og Bruggere, samt i alt Fald visse Huusmænd, en Berettigelse til at faae Andeel i disse Udmarksjorder som Eiendom. Den Betydning, man maatte have kunnet tillægge en Udtalelse af Underdommeren, maa, netop naar man stiller sig paa det almindelige retlige Standpunkt, vise for de udtrykkelige modsatte Udtalelser, der findes i Overrettens Præmisser. Jeg tillader mig forøvrigt at gjentage, at uagtet Høiesteretsdommen ikke indblader sig paa at udtale noget Bestemt om Personer, findes der dog i dens Præmisser Udtalelser, som efter deres naturlige Forstaaelse synes at tyde paa, at Høiesteret mener, at det er bestemte Personer, der have Drav paa at faae en større eller mindre Andeel af Jorderne som privat Eiendom. Høiesteretsdommen har ganske vist ikke endelig decideret det Spørgsmaal, om ikke muligviis Communen skulde være den Berettigede, men det troer jeg ikke skal kunne nægtes, at Høiesteretsdommens Præmisser paa flere Steder indeholde Udtalelser, der naturligen synes at tyde paa, at Høiesteret har en anden Anskuelse, og da er det, jeg har sagt, at naar man støtter sig paa Høiesteretsdommen, for overhovedet ad Lovgivningsveien at ordne et Forhold, der er af en reent privatretlig Natur, er det saare uheldigt, naar man derved kommer til et Resultat, der staaer i Strid med den Mening, der synes at fremgaae af Høiesteretsdommens Præmisser. Hvis det imidlertid forholder sig saaledes, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds vilde gjøre gjældende, at i Høiesteretsdommen var Intet udtalt angaaende Delingsforholdet imellem Rodlagerne, og at den heller ikke havde afgjort Noget om, hvem der var de Berettigede, undtagen dette, at Gaardmændene ikke vare udelukkende berettigede, med andre Ord, ikke havde afgjort Noget om, hvorvidt Retten skulde tilkomme Communen som saadan eller visse, bestemte af Communens Beboere, saa havde vi altsaa ikke nogen Afgjørelse af Høiesteret med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvem Retten tilkommer, men da forekommer det mig ogsaa uimodsigeligt, at egentlig Alt det svinder bort, hvorpaa vi skulde kunne støtte Berettigelsen for

Lovgivningsmagten til ved Lov at ordne et privatretligt Forhold. Man har fra Regjeringens Side netop støttet sig til Høiesteretsdommen som Hjemmel for, at man giver sig af med at ordne et privatretligt Forhold; men indeholder Høiesteretsdommen slet ingen Afgjørelse enten i den ene eller anden Retning uden den, at Gaardmændene ikke alene ere berettigede, saa bliver det saameget mere uoveligt — ja, det forekommer mig — næsten uforsvarligt, at ville gaae til at ordne denne Sag ad Lovgivningsveien.

L. C. Larsen: Jeg agter at henholde mig til, hvad der er udtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Viebe), og ønsker saaledes, at samtlige Endringsforslag maae blive forkastede, men jeg skulde dog med Hensyn til det af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse) stillede Endringsforslag bemærke, om det ikke, hvis man følger den deri anviste Veie, vilde være det Rigtige, at Regjeringen anordner nedsat en Commission til at paafjende alle disse Stridigheder. Det forekommer mig, at det baade vilde være værdigere, naar man overhovedet vil have disse Spørgsmaal paafjendt, da at lette enhver af de Vedkommende Afgang dertil, og at det tillige vilde lede til den hurtigste Afgjørelse, fordi en saadan Commission kunde virke mere ubelukkende for Afgjørelsen, og fordi jeg forudsætter, at den skulde staae under Appel umiddelbar til Høiesteret. Noget lignende er ogsaa skeet tidligere i andre Retninger. For endeel Aar siden blev der saaledes nedsat en Commission for at paafjende det Spørgsmaal, der var bleven reist med Hensyn til Eiendomsretten eller Benyttelsen af den store Wildmose Nord for Liimfjorden, og for nogle Aar siden blev der ogsaa nedsat en Commission med Hensyn til den saakaldte Søborg Sø, Nord for Kjøbenhavn — om jeg husker ret, i alt Fald var det med Hensyn til en af de Søer, der ligge i Nærheden af Kjøbenhavn. Saaledes som Lovforslaget er affattet, udelukker det ganske vist ikke Benyttelsen af Commission; jeg kunde imidlertid ønske, at, hvis Endringsforslaget gik igjennem, Ordene da bleve noget lempede i denne Retning, saafremt man ellers billigere